

KAJ NAJ NAREDIM?

Največji izziv v družinskem življenju je, da zmoremo reči drug drugemu:

»Rad te imam in spoštujem te, čeprav si le človek in zato včasih slaboten. Kljub temu, da včasih narediš manj, kot ti to omogočajo talenti. Rad te imam kljub tvojim slabostim, saj prav preko njih lahko odpuščamo in pomagamo drug drugemu.«

Pri tem veliko vlagamo v čustven razvoj; gre predvsem za to, da se otroci zavedajo vseh napak in tistega, česar je primanjkovalo pri naših prizadevanjih za vzgojo.

Takšen odnos med starši in otroki je zagotovo najboljši. **vzgajati**

iz: MARIANNA PACUCCI, *Il Bollettino Salesiano*, rubrika *Kot don Bosko*

VEČNA MODROST:

Napake. Vsi delamo napake. Hinavec jih prikriva, odvisnik jih ponavlja, poštenjak pa jih poskuša popraviti.

Vlagamo v čustven razvoj. Gre za to, da se otroci zavedajo vseh napak in tistega, česar jim je primanjkovalo pri naših prizadevanjih za vzgojo.

Don Bosko ti govori ...

Uredništvo: Angelo Santi, bivši salezijanski gojenec

PRENESI OSTALE KARTONČKE
www.ilgrandeducatore.com

Prevod: Primož Marinko

KARTONČEK

4

RUMENA

serija
VZGOJA DRUŽINE PREKO DRUŽINE

Priloga revije *Educatori di vita*
ilgrandeducatore@gmail.com

STARŠI

Ka se
naši
OTROCI
zmotijo

NE MOREMO SE IZOGNITI TEMU,
DA SE NAŠI OTROCI
NE BI KDAJ ZMOTILI

Otroci delajo napake. Brez tega ne gre. **Pa so vedno sami krivi zanje?** So bili napotki staršev dovolj jasni? **Odvisno, kako spretni smo pri vzgoji.**

Neoznačene fotografije in slike so iz Arhiva SDB. Fotografije so naključne in se ne nanašajo na osebe iz besedila.

Arhiv EDV

Mati nam pripoveduje ...

JUBITI pomeni iti preko razočaranja nad tistimi, ki so nas prizadeli.

To ni samo "pocukran" stavek, pa tudi če bi bil, ne bi bilo slabo, saj bi postalo slajše grenko dejstvo, da smo kot starši naredili napako. Priznajmo – **največja težava** ni to, da moramo tolikokrat odpuščati našim otrokom, ker so naredili kaj narobe, ampak to, da **moramo najprej poravnati račune s samimi seboj.**

Če otroci naredijo napako, je to vedno zato, ker niso dobili ali pa jasno razumeli "navodil za uporabo", ki jim jih razlagamo skozi zapleten proces odraščanja in vstopanja v življenje z vsemi svojimi zapleti ter vsakdanjimi nadlogami.

Da se otroci dostikrat ne znajdejo v vsakdanjih situacijah, je samo posledica naše zaskrbljenosti v zvezi z njihovo prihodnostjo. **Najprej bodimo sami dober zgled, kako je treba živeti**, šele potem lahko delimo nasvete in govorimo, kako je treba.

To pravim, ker vem, da otroci ne bodo postali naša kopija ter da so vsak dan izpostavljeni množici dejavnikov in vplivov zunaj domačega okolja. Kljub temu sem prepričana, da v družini dobijo najboljšo zaščito za to, da ne delajo napak in se tako izognejo nevarnosti, da bi se čutili večvredne v primerjavi z vrstniki.

Ne gre za to, da bi zapostavljali vpliv vrstnikov, ampak da bi jih **opozorili, da obstajajo tudi drugi, vendar bi ostali kljub temu samostojni in kritični. Zaradi tega** ne postanejo avtomatsko od-

Ali naš otrok jasno ve, kaj pričakujemo od njega? Mu povemo samo tisto, kar nas pri njem moti?

Mnogi starši delajo veliko napako, da pri otrocih ne marajo tistega, kar jim ni všeč pri sebi in v njih vidijo svoje napake.

porni na napake vrstnikov, ampak **lažje razmislijo, preden se za nekaj tudi sami odločijo.**

Vzgajajmo otroke, da bodo na življenje znali gledati z odprtimi očmi. Tak način ni namenjen samo preprečevanju spodrsaljavev, am-

pak je pomemben predvsem za to, da se otroci naučijo videti delo in se tako bolje znajdejo v svojih težavah in pri svojih dolžnostih.

To je po mojem mnenju tudi edini sprejemljivi način, da otrokom pomagamo **uspešno premagati neizogibne težave adolescence** in jim stojimo ob strani, ko **v življenju potrpežljivo vzpostavljajo nove odnose**, preko katerih bodo lahko preoblikovali svoje negativne lastnosti v pozitivne.

Naj nam bo prav ali ne – ne moremo se izogniti temu, da se naši otroci zmotijo. Vsi morajo preko napak, preden odrastejo, se naučijo nekaj narediti sami in sprejeti, da ni vedno vse po njihovih željah.

Včasih lahko posredujemo, da bi se izognili težavam ali da bi jih preprečili. Ko pa to ni možno, jih moramo odložiti na stran in se ne obremenjevati, da nismo pomagali. **Pustimo, da naši otroci sami rešijo težavo, saj so si jo sami zakuhal.** To je zagotovo včasih težko, ampak je koristno za vse. Za **otroke**, da **se ne bi čutili vse-mogočne, kot jih v to** na vsakem koraku **sili današnja družba**, za nas, starše, pa zato, ker smo pogosto preveč perfekcionistični. Predvsem je dobro, da spodbujamo solidarnost med generacijami. Ni težko imeti rad drug drugega in deliti življenje z drugimi, ko gre vse dobro, saj nas takrat pri nikomer nič ne moti. →

Otroci se dostikrat ne znajdejo v vsakdanjih situacijah, ker starši preslabo poskrbimo zanje.